

Avântul

Vitregie

Viața joacă feste și creiază situații îngrozite a-e în care se găesc, laolaltă, oameni cari nu au nimic comun — nici în concepție nici în simțire. Deaceia se întâmplă adesea confuziuni regretabile sau erori de interpretare, care cer precizări, fiind mai ales vorba de opinia publică.

Datorită unui astfel de joc al soartei, printre acei cari au condus destinele județului până la căderea regimului Național-țărănesc, găsim și pe d-l Dușu Isăcescu, singurul om curat și cu conștiința perfect împăcată de felul demn și omenos, cu care și-a îndeplinit atribuțiile sale de prefect politic. Nu avea dreptul să se amestece în gestiunea financiară, lăsată pe seama prefectului administrativ și a nesățiosului șef al contabilității județului — A. Tătaru. Și acești doi stimabili și-au făcut de cap acolo. Noi am arătat în numărul precedent al ziarului o parte din cele petrecute sub oblăduirea și sugestia d-lui Gh. Mareș.

Insist asupra faptului că totul a fost numai un început. Vor urma alte revelații care vor avea — credem — infine, succesul așteptat de toată lumea: întuirea la zidul infamiei a celor doi vinovați de neregulile și risipa dela prefectură. Gh. Mareș și A. Tătaru.

D-l Dușu Isăcescu, care s'a retras din gruparea național-țărănistă, scârbit și îndurerat, va continua purificarea începută și va merge până la capăt.

Județul întreg, bântuit de criză, foamete și grindină, județul chinuit și flămând își îndreaptă ochii plini de speranță spre acest om plin de suflet și dreptate și așteaptă dela el pedeapsa pentru acei ce și-au bătut joc la banul celor nenorociți și umili!

Și nimeni nu se va înșela în speranțele sale: cine cunoaște deaproape activitatea arișă a d-lui Isăcescu, bună-tatea sufletească, dragostea cu care asculta plângerile drepte ale celor necăjiți, durerea pe care o simte atunci când nu o poate alina pe a altora și mai ales spiritul de dreptate și cinste al prefectului de Neamț, nu poate să nu-l iubească și să nu-l considere ca „misionarul trimis de zeii buni” pentru tămăduirea vechilor răni și înlăturarea altora noi.

D-l Isăcescu se va răzbuna prin asta pe vitregia jocului soartei politice, care-l aruncase între oameni tip Gh. Mareș.

GH. HANGANU

Cititi și răspândiți

Ziarul AVÂNTUL

singurul ziar românesc, independent din județul Neamț, scris aproape în întregime de profesorii secundari din localitate

Abonații sunt rugați a-și achita abonamentul pe anul 1931.

PROFESORUL ION NEAGOE

Iată — înfățișat — și o împrejurare fericită pentru noi. Aceea de a avea ocaziunea — rară — să vorbim bine despre cineva. Pentru noi — aceștia din jurul gazetei Avântul, cari suntem condamnați de soartă numai a levi și a demasca în orice parte ne-am îndreptat ochii, chiar cu risul de a deveni ne-suferiți cititorilor — pentru noi, prilejul fericit — și cu cât mai fericit cu atât mai rar — de a putea lauda pe cineva, este o sărbătoare, un triumf și o recenfortare. Prilejuri, de acest soi, ne dau putere și curaj să des-gelim și să înfruntăm mai departe prejudecățile stupide ale spiritelor de gașcă și să fimuim la stălpul infamiei — să dăm în judecată opiniei publice, toate delictelorice și materiale săvârșite de so-vietele electorale, de ploșnițele și de ciocoi — iubiiții noștri ciocoi, pe care așa de sugestiv îi caracterizează pamfletul Neculai Filimon! — aciuai în fruntea societății noastre.

Am vrea, totuși, să fim înțeleși de către cititori. Am vrea să ne

înțeleagă scârba cu care răscolim noi gunoii putred al orașului, dar am vrea să ne înțeleagă, cititorii și entuziasmul și hofărirea neclintită, în care credem noi, că vom reuși, până la sfârșit, să aruncăm în focul purificator toate mercele viemănoase ale societății noastre. Atât numai am dori noi dela cititori.

Poate considerațiile acestea, făcute fără să vrem, mi-au venit anume în minte, ca să trădeze ceva din caracteristica sufletului și atitudinii profesorului de matematici Ion Neagoe, care a ieșit la pensie, odată cu sfârșitul acestui an școlar.

Ion Neagoe este un matematician în cel mai desăvârșit înțeles al cuvântului. Depe catedră nu profesă didactic și plictisitor matematică, ci o trăia intens. O trăia cu fiecare problemă, cu fiecare teoremă și cu fiecare demonstrație. În locul obișnuitei oboseli și plictiseli — încrente în genere cursurilor prea științifice — noi, foștii lui elevi, ne simțiam, la sfârșitul orei

de matematică, înviorați ca după o oră de muzică. Pentru că profesorul Neagoe este un virtuos al acestei muzici imateriale care se cheamă matematică.

Cu elevii, cu profesorii și cu societatea, a fost într-o permanentă armonie. Suflet ales, știeă întotdeauna să deosebiască delicat ce care ține de suflet și politetă care ține de convenție.

În cancelaria profesorilor demenise un răsfățat. Cei cu cari a conlucrat zilnic o viață întreagă, le-au înțeles și le-au prețuit. Pentru că „sunt sentimente adânci, trainice și totuși delicate, care care să fie servite regește pentru că poată lua ființă tumultuoasă. De nu, ele se ascund în faldurile celei mai tănuite ale sufletelor, unde rămân intacte și infiorate, tecmai dintr-o decentă finută care nu admite să se pactizeze iefim cu ele.”

Și profesorul Ion Neagoe este un om cu astfel de sentimente.

CONSTANTIN TURCU

Și totuși trebuie să plătiți, Domnilor!

Publicarea listelor de bacșuri grase dela darnica noastră prefectură, a provocat firește revolte în sufletele cititorilor și cruntă și nefirească turburare în vocabularul și nu ca să zic așa, în inimele domnilor proftori.

Unii din cititori au privit scârbiți faimoasa listă, alții au injurat ca românul, alții au filosofat ca neamțul, sau poate vor fi oflat după izbăvitoarea vreme a lui Vlad Tepeș.

Fiecare, și a vărsat focul, după cătimea de cinst din fundul conștiinței lui.

Când țara pierde, când se ia dela gura bietului intelectual cinstit până la la prostie, necăjitul lui de ban, undeva se aranjează interese și se corectează josnic măsurile financiare generale.

Drept ar fi fost, ca în fața indignării noastre legitime, cel în drept să fi simțit măcar do-goaarea tureței ce le ține loc de obraz.

Ți ai găsit!

Ne au primit cu mărâituri de căini alungați dela ciolan. Ba unii s-au năpustit dedrept asupra hofului de păgușă, care e opinia publică. Un „sef” a

promis o foarte puțin grațioasă boe, opiniei publice, care-i cerează imprudență movilele de pietriș trepceptionate. Cât despre bezelele trimise nouă, nici nu-mai pomenim. Un domn mărunțel la minte, se interesa de stătele noastre de serviciu, uitând că s-ar putea întâmpla nenorocirea să treacă prin fața catedrelor noastre, spre completarea claselor elementare de comerț ce le posedă.

Păi, să ne înțelegem d-lor. Vedeți, glorie mare nu culegem depe urma încercării noastre de a vă tempera zelul bugetivor. Știm că sunteți tari. Că ne veți fi având la Ierusalimul falimentului nostru politic și economic, rude grase și încurajatoare.

Probabil că ne puteți lucra (ce e dreptul aci, v-ați cam pri-pit cu amenințările).

Toate le pricepem, toate le prevedem. Dar înțelegem? Suntem gata să facem pe amenințările d-vo. aceeași operație pe care senin și sfidător a anunțat o publicului, ilustrul d-vo. tovarăș.

Căci noi, venim în scrisul nostru cu dragostea sfântă și nepătată de interes, față de

„boul” de contribuabil ce vă plătește prostiile și afacerile d-vo. Pe el îl apărăm. De toți Polonii și Tătarii și ce barbari bugetiori vor mai fi, pe întinsul României Mari. În desconsiderarea noastră, în chinul pentru câștigarea unei diplome ce nu ne dă decât dreptul de a nu muri de foame, stă dreptul culezanților noastre și a încrederei într-o dreptate ce nu va întârzia să vină.

Noi nu avem nimic nici cu d-vo. (doar nici nu ne cunoștem personal) nici cu rudele d-vo., cărora le păstrăm întreaga stimă.

E vorba numai de fapta urâtă ce ați săvârșit. Trebuie să vă amintim că administrațiile Financiare nu au numai birouri de ordonanțare ci și ghișeuri de încasare. Căci hotărât, domnilor, trebuie să întoarceți talanții nedrepti. Cu orice preț trebuie să plătiți. Redați-ne nouă odihna, iar d-vo. ținuta cavalerescă, singura, care vă prinde.

Vă inchipuți bucuria finală și recunoștința obștească?

Victor Andrei

Expoziția Școlii Profesionale și Normale de fete

Ca la fiecare sfârșit de an au fost organizat și în anul acesta două școli de expoziție, sintea muncii practice și entuziismul necesar pentru viața de toate zilele. Astăzi, când diferite împrejurări au creat o pleiadă de oameni intelectuali, când pețile sunt închise pentru acei cu școli teoretice, rămâne numai învățământul practic, singura călăuză sigură pentru viitor.

Presupunând „Meseria este brădar de aur” și are tăcut sau în ade-văr nu rămâne alt ceva decât să dăm cea mai mare atenție învățământului profesional, o desvelare mai amplă. Învățământul acesta are nevoie de reforme radicale, iar cea practică trebuie mai mult accentuată, o nevoie de ateliere moder-

ne și desființând școlile teoretice, fetele vor avea o pregătire bună în aceste școli, unde vor primi îndrumarea necesară pentru a fi bune gospodine și elemente valoroase ale societății omenești.

Trebuie să remarcăm aici greșala fundamentală pe care o fac unele absolvente ale acestor școli practice, trecând în cadrul funcționarelor publice sau particulare, fără să-și exercite meseria, nu fiindcă n-ăr rentă, dar mai ales fiindcă rașine. A munci nu e niciodată rușine. Contesa Tally, fica Contelui Appony din Bud-pesta, o marcantă personalitate din aristocrația ungară, urmează cursurile la un salon de modă, pentru a-și deschide mai târziu un atelier, cre-

zând că aceasta ar fi viitorul femeilor.

În ceea ce privește activitatea practică a Școlilor Normale, firește și ea își are scopul ei bine definit. Nici nu formează lucrul manual, esența activității profesionale, totuși ajută foarte mult tinerilor învățătoare care la rândul lor vor instrui copiii dela țară, arătându-le munca națională atât în ceea ce privește lărgia cât și țesătoria. Ar fi de dorit însă ca învățământul practic să aibă un program mai bogat decât îl are până acum învățământul normal.

Expoziția Școlii Profesionale de fete a fost în totdeauna la înălțime și bine aranjată, ceea ce a observat și doamna inspectoare Apostoleanu, severă în critică și laudând numai acolo unde se merita. Au fost expuse lucruri de artă și desemn decorativ, cu frumos gust executate. La fel se

Nu mai pricepem

de A. A. Rotundu

Scriam odată în această gazetă că în diferite instituții se face un cumplit jaf în banul public, un adevărat iureș, de spulberare a gologanilor storși din sudoarea necăjiților contribuabili și arătam acolo că, din ceea ce au încasat diferiți consilieri dela regiile autonome pe o lună — susținute tot pe spina nărilor cetățenilor, — s-ar putea întreține citeva zeci de funcționari și lucrători nevoiași, pe cari instituțiile i-au pus în dispo-nibilitate.

Și mai spuneam că acest lucru se petrece în toate instituțiile statului, gratificate cu titlul de autonome. Ba chiar această autonomie, s'a întins așa de departe, încât controlul asupra banului public, mănuit de autoritățile administrative locale, este așa de redus, încât la unele prefecturi de județ, în ajunul plecării dela guvern s'au împărțit sume fabuloase, cheltuiindu-se fără nici un scop de interes general, ceea ce se adunase cu mari greutate din pungile secătuite ale locuitorilor.

Ceea ce spuneam atunci, era isvorit doar din svonul care începuse a-și face loc în opinia publică. Și iată că a venit vremea cind svonul pe care-l doream minciunos, s'a concretizat înaintea ochilor prin cifre cari arată sume de bani sunători și numere de ordonanțe de plată, cu date precise, cu nume proprii de încasatori ai lor, cu specificarea destinației, — încit rămâi uluit, crezând că trăiești în altă lume, într-o lume din vremi fanariote, ori într-o țară în care banul joacă pe toate cărările, așa cum legendele vorbesc de aurul care pardosea ulițele orașelor Americii primitive.

Ziarul nostru și-a făcut o datorie, atunci cind a început a aduce la cunoștința opiniei publice, iureșul făcut în banul cetățenesc. Știm că acești bani nu se vor mai întoarce în visteria județului, după cum spiritul morților nu se mai întoarce decit ca amintire. Și nu vor reveni, pentru că sunt luați cu toate formele „legale” — cu aprobări, desigur, în formă, — așa că inchipuirea că județul își va reincasa niște bani pierduți pe gilejuri hulpave ca de lup, este departe de a se in-

continuare în pag. II-a

disting prin măiestrie și gingașie artistică lucrurile de lingerie femeie-mină, bărbătească și cea a copilului mic. Secția croitoriei a expus și ea câteva modele bine reușite. O atenție deosebită merită secția țesăturilor și a covoarelor. Modelele au fost alese cu mult gust și pricepere artistică, execuția ireproșabilă, am dori însă să se întrebunțeze și motive naționale, atât de bogate și frumoase.

Tot așa au fost expuse produsele învățământului menager și de gospodărie, cu mult gust și multă variație. Felicităm pe doamna Natalia Cuza, directoarea institutului și pe d-nele și d-rele maestre pentru munca depusă și atât de tednică. Doamna Cuza iese anul acesta la pensie, după 35 de ani de serviciu și după un timp de 33 ani ca directoare a acestei școli.

Și așa cum a spus împăratul

continuare în pag. II-a

Nu mai pricepem

urmare din pag. 1 a

rădăcina în cuget. Privim doar cu durere la jaful „legal” și cerem opiniei publice să și spuie cuvîntul.

Totuși, nu ne putem opri de a nu releva măcar partea imorală a acestui jaf, — rezultat al democrației integrale. Căci ce vreți mai integrală... democrație, decît aceea că șeful unei instituții și acel care minuește banii publici, — pentru a putea înghiți ceea ce inima îi cere, — să-și iea de tovarăși pe funcționarii inferiori lui în atribuții, dar cari oricînd ar putea să demaște malversările de fonduri? Un președinte de delegație județeană, un secretar general și un șef al serviciului financiar, cari formează un „trio” democratic întru partajul banului județului pe care-l obla-duiesc: iată un simbol al democrației... integrale!

Ba, mai mult, într-o gazetă locală apar odată cu listele noastre de bani jefuiți, niște pomelnice de sume împărțite ca ajutoare necăjiților mici funcționari ai prefecturii. Nimic de zis. Și aceia sunt oameni și ei trebuiesc ajutați. Dar priviți și dv. disproporția dintre ajutoarele date acestor necăjiți și cele luate de acei ale căror salarii lunare rivalizează cu ale profesorilor universitari, — și care sunt trecute sub vinovată tăcere. Nu mai vorbim de cazul cînd ajutoare publicate „oficial” ca achitate (cazul Alupeii) — au menționate pe ordonanță „Se va achita la 31 August”.

În afară de acestea, analizînd diferitele ordonanțe, vedem

între ele cheltuieli de deplasare, lunare, acordate președintelui delegației permanente, acordate secretarului general. Și tot acolo vedem pentru primul 57 mii lei pentru abonament permanent la C. F. R.; iar în bugetul județean sume frumose pentru întreținere de automobile. De aceea, cu firească nedumerire ne întrebăm: dacă are mașină, dacă are tren gratuit, de ce zeci de mii de lei lunar pentru deplasări? E desigur pentru mincare, — se va zice. Bine; dar oricît de neghivuit ar fi cineva nu înghite 10.000 lei într-o zi de dus la Iași sau la București în interesul județului. A sta mai mult zile, — se va zice, — larăși bine; dar ce interese poate să-l ție la centru pe cineva care are griji locale, — cite zece zile pe lună? Iată un lucru pe care nu-l putem înțelege. La fel, cu secretarul general. Acesta este un funcționar de biuro. Unde se deplasează lunar? Și chiar dacă se duce undeva în județ, — unde el n'are ce căuta în fiecare lună dacă nu niciodată, — n'are mașină la îndemînă?

Sunt altele întrebări, — și mai multe încă, — cite rînduri de cifre ne arată lista încasărilor publicate de noi, — și la cari nu putem răspunde. Desigur că în vremea acestei democrații integrale, — ni se va răspunde de cei în cauză, — cu un gest aristocratic... „nu vă pricepeți la nimic”...

În adevăr, că cheltuielile făcute sunt „legale”, — pricepem cu greu. Dar că aceste cheltuieli pot fi scuizate din punct de vedere moral și că nu trebuie înfierate, aceas'a nu pricepem...

A A Rotund

O Precizare

Articolul nostru „Mașina Casei Drumurilor” din numărul trecut al ziarului, ne-a fost sugerat de o informație regretabil incompletă.

Precizăm aici că nu a fost vorba de mașina Casei Drumurilor din județul Neamț. Deci nici despre persoane din acest oraș.

Aceasta cu atât mai mult, cu cât nici articolul în chestiune nu o afirma.

Spiritul nostru de dreptate, ne îndeamnă la această precizare.

DAN COSTEA

MULȚUMIRE

* Școala No. 5 băieți din localitate aduce mulțumiri Băncii Populare „Principele Carol”, pentru suma de 500 lei donată școlii, din care s'au procurat cărți pentru pre-miile școlare.

Expoziția Școlii Profesionale și Normale de Fete

urmare din pag. 1 a

August la sfârșitul vieții sale: „Plaudite amici, bene egi actum vitae” așa ar putea să spună și doamna directoare. Ea și-a încheiat munca ei cu bine. Activitatea a fost cît se poate de rodnică și bogată.

Expoziția Școlii Normale de fete a fost reușită cu atât mai mult cînd face comparație între rezultatul obținut și puținele ore de învățămînt practic, prevăzute în programa analitică a Școlii Normale. Aici spre deosebire de Școala profesională, unanim motivate naționale și punctul național pe pînză românească. Atît lîngă ea cît și tesătoria repetă mereu frumoase motive și produse din arta casnică națională. Expoziția micilor copilași din școala de aplicație a fost destul de reușită.

Felicităm pe directoarea școlii, pe d-na Eufrosina Săvescu și pe d-nele maeștre ale învățămîntului practic Normal. Și terminăm cu cuvintele lui Goethe din Faust

Totă teoria este vagă
Numai a copacului verdeață
este vlagă.

Argus

Serbarea

Cercetașilor

Duminică a avut loc în localitate o mare serbare a Cohorții „Ceahlău” cu ocazia depunerii jurămîntului tinerilor cercetași. La 10 dimineața a plecat cohorta în sunetele marșului cercetașesc la locul ales și așezându-se în patral au așteptat sosirea autorităților. Cîteva minute mai tîrziu a sosit d-l Colonel Coroamă, reprezentantul Alteței Sale Regale, Principele Nicolae și d-l profesor Pascu, comandantul cohorții D I profesor Grigorovici, ajutorul de comandant a dat raportul, prezentînd cohorta. A urmat serviciul divin oficiat de părinții Vasiliu și Chircă în fața reprezentanților autorităților din localitate. După oficierea serviciului a vorbit părintele Vasiliu despre importanța jurămîntului, iar d-l Colonel Coroamă a evocat pagini glorioase din istoria războiului pentru întregirea neamului, arătînd rolul jucat de cercetași României.

Domnii profesori Pascu și Gheorghiu, reprezentantul cohorții „Dragos Vodă” din Bacău, au vorbit despre legea cercetașilor. După aceasta a urmat depunerea legămîntului după confesiuni. Deflarea cercetașilor a fost comandată de d-l Grigorovici, iar tîrziu tinerilor vîrstari ai neamului a fost foarte bînnă.

După amiază a urmat un program sportiv sub conducerea d-lui profesor Mina Livizanu la care a concurat și echipa de fotbal a orașului Bacău și societatea „Macabi”. Serbarea sportivă a fost foarte reușită. În tot timpul serbării a concertat muzica Reg. 15 Inf.

Seara a avut loc pe terenul Borzoghean o serbare cercetașescă în preajma focului cu un program select ales de d-nii profesori Andrei V. și Grigorovici. Șezătoarea a fost aplaudată de lumea cea multă care a asistat.

Argus

O aniversare impresionantă

Absolvenții liceului „Petru-Rares” din Piatra-N., sîria 1906, au sărbătorit în ziua de 29 Iunie a. c. 25 de ani dela absolvirea școlii.

A prezida d-l P. Criveț, profesor de limba română al liceului. La apel au răspuns:

Gh. Nicolau, cu doamna, — profesor la politehnica București; Al. Săvescu, consilier la curtea de apel, Chișinău; V. Dimitriu-Berca, prof. universitar, deputat de Neamț; Aurel Botez, cu d-na, — medic colonel, divizia sanitară Roman; Eug. Teodorescu, profesor, prefect de Roman; Gh. Ionescu, sub-director general în Minist. Ind. și Comerț; Gh. Lazăr, lt.-colonel Reg. 15 Inf. Piatra-N.; V. Zahman, farmacist Piatra-N.; St. Teodorescu, cu d-na, — proprietar; I. Ciolan, adător financiar Piatra, cu doamna; Grig. Capsa, cu d-na, directorul liceului „Petru-Rares”.

A răspuns telegrafic, Dr. Scorteanu, medic din București.

La aniversare au mai asistat foștii profesori Ioan Ciuca și Pr. Roșescu.

Aniversarea a decurs astfel: la ora 10 o procesiune la cîmîtur unde

s'a depus coroane de flori pe mormintele profesorilor și colegilor decedați: la ora 11 s'a oficiat un teodum; dela ora 12-1 s'a o seră de clas: rugăciune, apel, lecții.

D-l P. Criveț fost și actual prof. de l. română, leza fiind lecțiile elevi o lecție din cartea „mîinilor”. Leza relevant rețel pe care le-am avut profesori în educația elevilor. Dese a definit două tipuri de profesori: prof. buni, d-la care elevii au de luat exemple de ce vor trebui să facă bine în viață și profesori slabi, dela care au de luat exemple de ce vor trebui să se păzească în viață. Și unii și alții sunt tot așa de folositori educației elevilor.

D-l Criveț identifică absolut toate figurile ce acum 25 de ani. De unde trage concluzia că omul într-o viață se schimbă foarte puțin și numai în liniile lui generale. Le dorește foștilor elevi o viață lungă și să-și ducă cu aceeași dăruire aspirațiile, dorințele, idealurile, pînă cînd — p r e c u m spune cronicarul — Dumnezeu va pune tenchi vieții noastre.

A fost o lecție de filozofie a

vieții — lecția d-lui Criveț.

În-înt să dezmeneze un fost elev care să-i răspundă, d-l Criveț spune că nu vrea să prindă pe cineva cu lecția învățată.

Se născu d-l Nicolau, prof. universitar, facultății al clasei Dese spune că desi nu știe lecția, totuși, la va imita profesorul, vorbind din

carte a amintirilor (istoriceste o în-

tîmplare, dînd'o lecție de romină

despre Cestache Conachei.

D-l Neculau își justifică această

analogie: de a vorbi din cartea

amintirilor, ca necesitate naturală.

Piciorul om, dela 45 de ani înainte

ncepe a trăi din procente de vîrstă

— fiecare și deapănă cinematograful

veriginos al amintirilor. Dese re-

marca acijunea binelecătoare a

profesorilor de o dîmărită și încheie

expunimind și credință într-o con-

știință a binelui dela profesori.

Se sună clopotul.

Parănd sala de clas, foștii elevi,

cu familiile și profesorii lor s'au

îndreptat înspre chioșcul gospodine-

lor din Parcul Cozia, unde a

avut loc un însușit banchet.

Un oaspete distins în orașul

nostru: O-ra Alexandrina

Cantacuzino

În curînd va sosi în orașul nostru în scopul de a ține o conferință, distinsă luptătoare feminină, d-na Alexandrina Cantacuzino, președinta societății ortodoxe a femeilor române.

Urmasă a unei vechii familii boereste la distincția originii sale unește o cultură superioară cu o inteligență remarcabilă și o vîntă dărză.

Însușirile acestea excepționale, au impus-o din primul moment, în fruntea mișcării feministe din țara noastră.

Cu un program național și cultural, gospodină și practică, respectînd dîtinele, societatea ortodoxă a femeilor s'a afirmat în noianul de societăți cu zeci de comitete și comiții, stînd o vrea și păstrînd justa măsură.

Cămine de vară, școli secundare de fete minunat organizate (Un exemplu fericit îl avem sub ochi și în Piatra noastră) iată realizări practice care au pus societatea pe drumul cel adevărat și au scos-o din faza vorbăriei promisiuare.

Așa s'a putut găsi în fata as-cunsei propagande catolice și străine făcute prin institutele călugărilor Ursuline, Notre Dame de Sion, etc., o acțiune superioară culturală și hotărât românească. Pretutîndeni spiritul neobosit a D-nei Cantacuzino s'a afirmat ca o animatoare emerită.

Dar numele său a trecut de mult hotăr-le țării.

În America, în Adunările Ligii Națiunilor în calitate de prezidență a sesiunii internaționale a femeilor, glasul său s'a ridicat cu autoritate apărînd drepturile femeii, neuitînd totodă problemele vitale ale neamului nostru.

Un exemplu recent. La congresul uniunii internaționale a societăților pe tru Societatea Națiunilor, care s'a ținut acum două săptămîni la Budapesta, d-na Cantacuzino, în calitate de delegată a României, ru s'a sîit să susțină puncte de vedere contrarii celor susținute de Unguri.

Contele Apponyi și-a susținut în fața congresului cunoscuta teorie a egalității de tratament în dezarmarea țărilor europene.

Rînd pe rînd, în mod strălucit, delegata noastră a spulberat teoriele vechiului dușman a neamului nostru.

S'o cîștîm cum se cuvine, asistînd în număr cît mai mare la conferința ce se amîntă.

Victor Andrei

Răspândiți

Ziarul Avântul

Tip. „LUMINA” Piatra-N.

Sfidare

Înregistrăm înlocuirea brutală din postul de avocat al statului a d-lui V. Grigoriu prin d-l Amilcar Semaca. Faptul departe de a fi divers, constituie un eveniment.

Celebritatea profesională a d-lui Semaca, celebru de alfel și în activitatea sa privată, primește dala națiune (Bavos Națiune!) o bună și meritată recompensă Specialist în procese cambiale (din care statul nu are a sușine) și în acțiuni penale (de adulter) d-sa promite o apărare devotă și foarte capabilă a intereselor statului pe care l va reprezenta. De altfel debutul d-sale într-un apel fiscal — cînd onor tribunalul sec. II-a, n'a fost de aceeași părere cu d-sa pentru ca să se amâne procesul, apelantul fiind lipsă, ci a fost de părere ca să se respingă apelul ca ne-susținut. — debutul d-sale zic, este eloquent pentru d-sloinicia cu care vor fi apărute interesele statului și respectiv a diferitelor ministere în viitor.

Noi vom urmări — în virtutea principiilor noastre de cenzori fără diurne, ai viții sociale — activitatea profesională a acestui domn în noua d-sale calitate și vom face-o cunoscută și prietenilor noștri.

Avocat

Între diurne și școală

Suntem informați că pentru noul local al școlii din Vîrșești, un em care și-a sacrificat întreaga energie pentru a vedea înfăptuită, cu e mai înainte, această operă pentru luminarea sâtenilor noștri, a imprumutat pe cont personal — pentru terminarea acestui local.

Pentru acoperirea acestor sume, a intervenit la toate formele compente ale județului, necontînt, fără nici un rezultat. Acum a înaintat organelor în drept, din fruntea județului, patru intervenții scrise. Pînă'n prezent nu i s'a răspuns de către nimeni, de at dea cu tradiționalele fagădueli.

Întrebăm. De ce nu se gînduri pentru acoperirea fondurilor unui local de școală??? S'au poate s'au epuizat complet în impregjurările vazute din numărul trecut al ziarului nostru?

Vom reveni

În numerele viitoare vom reveni cu noi documente asupra leturilor, diurnelor, ordier suplimentare, etc., dela prefectura locală. Cu această ocazie vom face complicități asupra perșeanelor puse deja în discuție și vom da și noi nume de funcționari cari au prea „bine meritat” dela prefectura locală.

Speculă

Întrebăm pe d-l Primar al orașului nostru. Cum se explică faptul că Kgr. de grâu se vinde cu 250 lei, iar pâinea e tot 7 lei? De ce făina de grâu e 6-8 lei? Un Kgr. de tîrăță de grâu se aude că e 250! Cum, la aceeaș valoare cu Kgr. de grâu? Nu e revoltător că morarii cîștigă prea mult? Se impune în această ordine de idei mai mult interes din partea autorităților, spre curmarea abuzurilor.

Examenul

de bacalaureat

În ziua de 4 Iulie are loc începerea examenului de bacalaureat.

Comisiunea pentru Piatra-N. (liceul de fete și băieți) este alcătuită astfel: Președinte S. Reli, prof. universitar — Cernăuți, istoria; Ilarie Gheorghian — Suceava; romina; Irina Panu — Piatra-N., franceza; Panait Popovici — Piatra Neamț, geografia; I. Parno — Chișinău, matematica; Lucia Gheorghiu Tătaranu — București, fizico-chimice; Maria Bălăcescu — Piatra-N., științele naturale.

Examenul se va ține în localul liceului de băieți

DE VANZARE

O casă de zid, cu 4 camere, antret, bucătărie și alte dependențe — curte mare și grădina cu pomi fructiferi, în suprafață de circa 4.000 m. p.

A se adresa la ziar.

Cu toate că Banca Națională schimbă și reține toate biletele de bancă rupte, cărpite sau murdare, totuși în circulație se găiesc încă multe bilete de acest fpl, care îngreuiază circulația numerarului și constituiesc o primejdie pentru sănătatea publică.

Sfătuim deci toate casierile publice și ale băncilor, pe comercianți și pe industriași, să oprească toată moneda uzată care o primește în plată la Banca Națională, care face acest serviciu cu cea mai mare înlesnire.

■ Cinema Liceu rulează de joi 2 Iulie și până luni „Parada Paramount” cu cei mai de seamă „stari” ai companiei „Paramount”.

Cinema „Regal” — instalație proprie — rulează cu succes „Potopul”, 11 acte.